

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év november hó 18. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 10.B.64/2007/25. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 3 (három) évre **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. április 28. napján kihirdetett 10.B.64/2007/25. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk.170.§ (1) (5) bekezdés I. pont), ezért őt 3 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azoknak a sértett részére történő kiadásáról. Kötelezte a vádlottat 41.558 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője bizonyítékok hiányában történő felmentés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.441/2008. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, a tényállás megállapításához szükséges releváns bizonyítékokat beszerezte. Ezek alapján a vádlott tagadásával szemben megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán két vonatkozásban szorul kiegészítésre. A személyi körülményeknél a vádlott büntettségére utaló adatok körében a Székesfehérvári Városi Bíróság ítélete

jogerőre emelkedésének időpontja nem 2001, hanem 2002. április 2. napja, ugyanakkor a történeti tényállás kiegészítendő azzal, hogy a sértett sérüléseinek tényleges gyógytartama 6-8 hét volt. Álláspontja szerint az így helyesbített tényállás megalapozott, és az irányadó a másodfokú eljárásban is. Az ezt támadó védői érvelés a felülmérlegelés tilalma miatt a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet. A tényállásból a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét is törvényesen minősítette és helytállóan vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyek alapján arányos fő- és mellékbüntetést szabott ki. Ennek enyhítésére lehetőséget nem látott. A kifejtettekre tekintettel a tényállás pontosítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott a fellebbviteli eljárás keretében a fellebbezését írásban is megindokolta, kifogásolta, hogy a nyomozóhatóság csak a terhére szolgáló bizonyítékokat vette figyelembe, míg a megyei bíróság ellentmondásosan értékelte azt a tényt, hogy nála volt-e kés, avagy nem, és e tekintetben nem oldotta fel az 1-es tanú, valamint a 2-es tanú vallomásaiban lévő ellentmondásokat. Tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el.

A nyilvános ülésen a védő a perbeszédében vitatta a nyomozóhatóság eljárásának megalapozottságát, és kifogásolta, hogy a védelemnek a tényállás tisztázására vonatkozó bizonyítási indítványait rendre elutasították, ugyanakkor az ügy szempontjából érdemi adatokkal nem rendelkező tanúkat (mentő ápoló, ügyeletes orvos, szomszéd) viszont kihallgatott. Utalt arra is, hogy a megyei bíróság -helyt adva indítványainak - lefolytatta a vádlott és a tanúk között a szembesítéseket, ezek azonban olyan eredményt nem hoztak, amelyek védence bűnösségét kétséget kizáró módon alátámasztották volna. Nem került elő az elkövetés eszköze sem. Csupán azt lehetett tényként megállapítani, hogy a vádlott és a sértett között dulakodás történt. Vitatta az orvosszakértő véleményét is, és azt az álláspontját fejtette ki, hogy a dulakodás helyszínén lehetett olyan éllel-heggyel bíró eszköz a földön, amelybe a sértett beleeshetett, és ez okozta a sérülését. A kifejtettekre tekintettel elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentést, másodlagosan a tényállás megalapozatlanság miatt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán kijelentette, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, fenntartotta az írásbeli beadványában foglaltakat és csatlakozott a védőjéhez.

A Fővárosi Ítéletőktábla a bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, széleskörű bizonyítást folytatott le, amelynek keretében az ügyben releváns bizonyítékokat egyenként és összességükben megvizsgálta, és mérlegelési jogkörében eljárva lényegében megalapozott történeti tényállás állapított meg. Mérlegelése során tényből tényre is helyesen következtetett, amikor arra a megállapításra jutott, hogy csak a vádlott és a sértett dulakodtak egymással, ekkor az 1-es tanú tőlük távolabb állt, a 3-as és a 2-es tanúk pedig a gépkocsiban tartózkodtak. Ugyanakkor a gépkocsiban a vádlott vett elő egy kést, míg az 1-es tanú azon nyilatkozatát, hogy a kését korábban egy szórakozó helyen elhagyta, maga a sértett is alátámasztotta. Csak a vádlott és a sértett között zajlott a

dulakodás, a helyszín közelében más nem volt, ilyen adat az eljárás során nem merült fel, így helyes az a ténybeli következtetés, hogy a vádlotton kívül más személy elkövetőként nem jöhet szóba. Ezt a helyes ténybeli következtetést támasztja alá a 2-es tanú vallomása is, aki a sértett és a vádlott dulakodását követően látta a földről felálló sértett pólóján hátul a vérfoltot, míg ezt megelőzően ilyet nem észlelt a sértett ruházatán. A sértett maga is következetesen úgy nyilatkozott, hogy amikor a földre esett a vádlottól kapott egy ütést a hátára és eközben csak a mellette álló vádlott lábait látta. Az ügyben eljáró orvosszakértő is lehetségesnek tartotta, hogy a sértett fekvő helyzetében szenvedte el a szúrt sérülését, ugyanakkor valószínűtlennek találta, hogy a sértett sérülése a földből kiálló hegyes éles eszköztől keletkezett volna.

Az ítélet tábla maradéktalanul egyet értett a megyei bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos álláspontjával és nem osztotta a védőnek a tényállás megalapozottságát támadó fellebbezését. A védelem ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a védelem álláspontját alátámasztó módon történő újraértékelését célozta, ez pedig megalapozott ítéleti tényállás mellett (Be.351.§ (1) bekezdés) a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett. Erre figyelemmel a védőnek a bizonyítottság hiányában történő felmentésre, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványa a másodfokú eljárásban nem foghatott helyt.

A felülvizsgálat során észlelte azonban az ítélet tábla, hogy az első fokú ítélet az ügyészi indítványnak megfelelően pontosításra, illetve kiegészítésre szorul. A Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontjának alkalmazásával a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján az első fokú ítélet személyi részét - 2. oldal indokolási rész második bekezdés - annyiban helyesbíti, hogy a vádlottat a Székesfehérvári Városi Bíróság, mint fiatakorúak bírósága a 2002. április 2. napján jogerőre emelkedett 5.Fk.259/2001/8. számú ítéletével súlyos testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt 1 évi fiatakorúak fogházbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A történeti tényállás 3. oldal utolsó bekezdését pedig azzal egészíti ki, hogy: „A sérülés büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, ténylegesen 6-8 hét volt.”

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A megállapított tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősített cselekményét a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdésének I. fordulata szerint minősülő testi sértésnek, mivel a sértett a vádlott magatartása következtében életveszélyes szúrt sérülést szenvedett és életét csak az időben érkező gyors és szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg.

A megyei bíróság lényegében helyesen vette számba a vádlott terhére és javára szolgáló bűnösségi körülményeket, azonban tévedett akkor, amikor súlyosító körülményként értékelte azt a körülményt, hogy a sérülés közvetlen életveszélyt okozott. Ez ugyanis a vádlott terhére helyesen megállapított bűncselekmény törvényi tényállási eleme, ezért az ítélet tábla ezt mellőzte a súlyosító körülmények köréből. Ugyanakkor nagyobb nyomattal értékelte

enyhítő körülményként a sérteti közrehatást, akinek kötekedő, agresszív magatartása indította el a cselekménysorozatot, ő kezdeményezte a tettegességet is, amely kölcsönös dulakodássá fajult.

Az ekként helyesbített, illetve kiegészített bűnösségi körülmények alapján az ítélőtábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkal történő figyelembe vétele mellett lehetőség mutatkozott a vádlott büntetésének enyhítésére, ezért a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 év és 8 hónapi börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 évre enyhítette. Álláspontja szerint az ily módon meghatározott fő- és mellékbüntetés áll arányban a vádlott cselekményének tényleges tárgyi súlyával, alanyi bűnösségének fokával, egyben alkalmasnak mutatkozik a Btk.37.§-ában írt büntetés célok elérésére.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az első fokú ítéletet, a büntetést kiszabó részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit - helyes indokainál fogva - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.386.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. évi november hó 18. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 10.B.64/2007/25. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.181/2008/5. számú ítéletében foglalt változtatással 2008. november 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. évi november hó 18. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróági ügyintéző